

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0009 van 9 maart 2010
in de zaak 2009/0043/SA/2/0073

In zake:

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap R-O Vlaanderen (thans het Agentschap Ruimte en Erfgoed)

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de **stad GENT**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door:
de heer Peter HOBIN, jurist bij de Juridische dienst van de stad Gent

---

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 4 november 2009 strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het agentschap R-O Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen van 9 oktober 2009. Met dit besluit werd aan de Stad Gent de stedenbouwkundige vergunning verleend tot het aanleggen van een fietspad evenwijdig aan de en omgeving, percelen gelegen te 9000 Gent, ten kadaster gekend onder .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 9 februari 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij die in persoon verschijnt, werd gehoord.

Advocaat Paul AERTS die voor de verwerende partij verschijnt en de heer Peter HOBIN die voor de tussenkomende partij verschijnt, werden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De stad Gent vraagt met een op 18 januari 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 januari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 8 juni 2009 werd door de tussenkomende partij een aanvraag ingediend voor de aanleg van een fietspad evenwijdig aan de [REDACTED] straat en omgeving.

De percelen, voorwerp van de aanvraag, zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en kanaalzone gelegen in een woongebied. De aanvraag is tevens gelegen binnen de grenzen van een op 22 mei 1997 gewijzigd bijzonder plan van aanleg "Oude Bareel nr. SA-4" (KB 22.05.1977) en aldaar gelegen in een zone voor openbaar groen, zone voor wandel- en fietswegen. De aanvraag ligt bovendien binnen de grenzen van een op 31 juli 1990 goedgekeurde en niet-ervallen verkaveling.

Het voorwerp van de aanvraag behelst het aanleggen van een fietspad, vertrekkende aan de [REDACTED] straat en uitkomend in de [REDACTED].

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Er werd een gunstig advies verleend door de afdeling Onroerend Erfgoed (cel Archeologie) en het agentschap voor Natuur en Bos, door Infrabel en door de Stad Gent.

Bij besluit van 9 oktober 2009 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning.

Omtrent de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening wordt het volgende gesteld:

“ ...

De aanvraag is principieel bestaanbaar met het opzet en de bepalingen van het BPA (die werden overgenomen in de van toepassing zijnde verkaveling). Vanuit de opportuniteitsbeoordeling zijn er geen verdere opmerkingen of bezwaren. Het voorgestelde van autoverkeer gescheiden fietspad is zondermeer een meerwaarde voor de zwakke weggebruikers. Daarnaast kan ook nog gewezen worden op het gegeven dat vanaf 1 september, binnen de nieuwe wetgeving inzake ruimtelijke ordening, fietspaden worden beschouwd als een zaak van de lokale overheid. Aldus wordt de vergunning afgeleverd.

... ”

Dit is de bestreden beslissing, genomen door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 9 oktober 2009.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

In haar geregulariseerd verzoekschrift stelt de verzoekende partij het volgende:

“ ...

Voorwerp van het beroep

Het betreft de stedenbouwkundige vergunning tot het aanleggen van een fietspad evenwijdig aan de [REDACTED] straat te 9040 Gent, ...

....

DE FEITEN

.....

IN RECHTE:

Ik verzoek tot een schorsing van de vergunningsbeslissing, omdat om verschillende redenen strijdig is met de beginselen van een goed bestuur:

..... ”

De Raad stelt vast dat het door de verzoekende partij ingediende verzoekschrift niet ontvankelijk is.

De Raad spreekt zich als administratief rechtscollege immers o.a. uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning (artikel 4.8.1 VCRO).

Zo de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing (artikel 4.8.3, §1 VCRO).

Dit betekent dat een bij de Raad aanhangig gemaakt beroep minstens en in eerste instantie de **vernietiging** van een bestreden beslissing dient te bevatten. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over annulatieberoepen (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011/1, blz. 195 nr. 570).

Indien men tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing wenst te benaarstigen, kan dit enkel gebeuren samen met een verzoek tot vernietiging.

Artikel 4.8.16, §3 VCRO voorziet immers dat *“in voorkomend geval de redenen op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing wordt verzocht”* in het verzoekschrift dienen omschreven te worden.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging is derhalve een accessorium bij de vordering tot vernietiging.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nagelaten heeft de vernietiging te vorderen van de bestreden beslissing. Ook ter terechtzitting is gebleken dat de verzoekende partij enkel de schorsing van de tenuitvoerlegging nastreeft.

Ambtshalve wordt derhalve vastgesteld dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing is niet ontvankelijk.
2. De kosten van de vordering, bepaald op 175 euro worden ten laste van de verzoekende partij gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 maart 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS,   voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS